

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/98/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1011200766
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:1011200766.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu Mgr. Michala Novotného a JUDr. Petry Vysaníkovej, v právnej veci žalobcu: J. J. U., Q. XX.XX.XXXX, U. J. J. X, XXX XX U., právne zastúpený advokátom JUDr. Petrom Ďurianom, so sídlom Ďatelinová 4, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, so sídlom Špitálska 14, 812 28 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. KRP-PMO-V-67-017/2011 Pe zo dňa 01.04.2011, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Bratislave č. k. BA-1S/76/2011-120 zo dňa 28.06.2024, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť žalobcu sa zamietla.
- II. Žalovanému sa náhrada trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Správny súd v Bratislave rozsudkom č. k. BA-1S/76/2011 - 120 zo dňa 28.06.2024 (ďalej „napadnutý rozsudok“) zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia opatrenia žalovaného č. KRP-PMO-V-67-017/2011 Pe zo dňa 01.04.2011 (ďalej len „opatrenie“). Preskúmaným opatrením bolo žalobcovi oznámené zamietnutie jeho žiadosti o prijatie do služobného pomeru príslušníka Policajného zboru (ďalej len „PZ“) podľa § 15 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení účinnom k 01.04.2011 (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“). Žalovaný žiadosť o prijatie do štátnej služby príslušníka PZ zamietol bez zdôvodnenia a skončil tak so žalobcom prijímacie konanie. Preskúmanému opatreniu mala podľa tvrdenia žalobcu predchádzať jeho žiadosť zo dňa 07.01.2011 o opätovné prijatie do služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ na Krajskom riaditeľstve PZ v Bratislave, na základe ktorej bol listom pozvaný na informatívny pohovor, ktorý sa uskutočnil dňa 02.02.2011 v budove Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, kde osobne, riadne a včas odovzdal potrebné doklady. Následne dňa 15.02.2011 mal úspešne absolvovať psychodiagnostické vyšetrenie, dňa 07.03.2012 mal úspešne vykonať vstupné previerky z telesnej zdatnosti a slovenského jazyka. Žalobca k žalobe o. i. priložil opatrenie, ktorého preskúmania zákonnosti sa domáhal.

2. Správny súd v napadnutom rozsudku uviedol, že žalovaný nepredložil súdu administratívny spis týkajúci sa predmetného prijímacieho konania s odôvodnením, že lehota uloženia spisu v archíve bola 5 rokov a spis tak bol v roku 2017 skartovaný. Správny súd je toho názoru, že nepredloženie administratívneho spisu nespôsobuje v tomto prípade prekážku riadneho preskúmania napadnutého opatrenia a postupu predchádzajúceho jeho vydaniu v rozsahu žaloby. Aj s ohľadom na značnú všeobecnosť tvrdení uvedených v žalobe a úplnú absenciu konkretizácie skutočností týkajúcich sa postupu žalovaného, ktoré mali spôsobiť nezákonnosť napadnutého opatrenia, bolo možné preskúmať napadnuté opatrenie a konanie jemu predchádzajúce na základe tvrdení žalobcu uvedených v žalobe,

vrátane jej doplnení, samotného napadnutého opatrenia, ktoré žalobca priložil k žalobe a na podklade vyjadrenia žalovaného zo dňa 19.04.2024.

3. Podľa správneho súdu žalobca oprel žalobu výlučne o tvrdenie o nesprávnom postupe žalovaného v prijímacom konaní, ktorý mal spočívať v tom, že nebol prijatý to služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ napriek tomu, že spĺňal všetky previerky, vyšetrenia a podmienky k prijatiu do štátnej služby. Malo tak by dotknuté žalobcom tvrdené právo byť príslušníkom PZ, pričom mala byť zároveň nedodržaná zásada rovnakého zaobchádzania. Žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých malo dôjsť k nesprávne postupu. Zároveň možno konštatovať, že medzi stranami nebolo sporné, či žalobca spĺňal zákonné podmienky prijatia do štátnej služby; tieto tvrdenia žalovaný vo vyjadrení nijako nerozporoval. Žalovaný založil svoju obranu na fakultatívnom charaktere rozhodovania o prijatí či neprijatí občana do štátnej služby príslušníka PZ s odkazom na § 14 ods. 1 zákon č. 73/1998 Z. z. Zároveň žalovaný potvrdil, že služobný pomer medzi žalovaným a žalobcom na základe predmetného prijímacieho konania nevznikol, keďže služobný pomer vzniká dňom určeným v rozhodnutí nadriadeného o prijatí občana do služobného pomeru (§ 16 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.).

4. Správny súd vo vzťahu k námietke nesprávneho procesného postupu žalovaného poukázal na ust. § 14 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého má prijatie do služby fakultatívny charakter, keďže policajtom môže byť štátny občan Slovenskej republiky, ktorý spĺňa zákonom uvedené podmienky. Zároveň § 15 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. stanovuje, že prijímacie konanie sa končí vydaním rozhodnutia o prijatí do služobného pomeru, späťvzatím žiadosti o prijatie alebo zamietnutím žiadosti o prijatie bez zdôvodnenia. Ak je možné prijímacie konanie ukončiť zamietnutím žiadosti o prijatie bez zdôvodnenia, uvedené svedčí o širokej miere diskrečnej právomoci nadriadeného, ktorý rozhoduje o prijatí či neprijatí občana do služby. Žalovaný aplikoval voči žalobcovi zákonné ustanovenie § 15 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. v súlade so zákonom, ktorý mu dával ako oprávnenému orgánu pri splnení zákonom stanovených podmienok možnosť správnej úvahy, či prijme občana do služby alebo či jeho žiadosť o prijatie zamietne. Ide o prejav diskrečnej právomoci, kedy sa orgánu verejnej správy necháva možnosť voľnej úvahy, či využije túto možnosť alebo nie a je teda iba na jeho výlučnom rozhodnutí, či voči občanovi, ktorý spĺňa všetky zákonné podmienky na prijatie do služby, rozhodne o jeho prijatí alebo žiadosť zamietne.

5. Správny súd zároveň skonštatoval, že posúdil aj znenie podzákonného predpisu vydaného podľa § 15 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z. z. na určenie podrobností o prijímacom konaní - výnosu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 42/1998 z 15.06.1998, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, v znení účinnom k 01.04.2011. Keďže tento predpis upravuje len rozsah podkladov, ktoré je potrebné k prijímaciemu konaniu zabezpečiť a požiadavku písomného súhlasu na spracovanie osobných údajov, správny súd neidentifikoval žiaden rozpor napadnutého opatrenia s týmto podzákonným predpisom, ako to v žalobe tvrdil žalobca.

6. Správny súd skonštatoval, že z preskúmaného opatrenia, ktoré žalobca nijako nespochybnil, má súd za preukázané, že uvedeným oznámením žalovaný žalobcovi riadne oznámil zamietnutie jeho žiadosti o prijatie do služobného pomeru príslušníka PZ bez zdôvodnenia a skončenie prijímacieho konania podľa § 15 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. Tento list preto neobsahuje žiadne odôvodnenie, čo ale vzhľadom na osobitnú úpravu v § 15 ods. 6 nie je možné považovať za odporujúce § 241 ods. 1 až 3 zákona č. 73/1998 Z. z., ktorý sa týka požiadaviek kladených na odôvodnenie rozhodnutia v konaniach vo veciach služobného pomeru. Absencia argumentov žalovaného, pre ktoré sa rozhodol zamietnuť žiadosť žalobcu o prijatie, nespôsobuje neplatnosť napadnutého opatrenia.

7. K ďalšej žalobnej námietke o diskriminácii žalobcu v rámci prijímacieho konania správny súd mal za to, že žalobca neuviedol žiadne skutočnosti/informácie, ktoré by odôvodňovali tvrdenie, že zamietnutie žiadosti žalobcu o prijatie do služby odporuje legislatíve (národnej či európskej) upravujúcej oblasť diskriminácie. Realizácia práv vyplývajúcich zo zákona č. 73/1998 Z. z. v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa prostredníctvom § 2a ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. zaručuje rovnako všetkým policajtom pri vykonávaní štátnej služby, no zároveň musí byť zásada rovnakého zaobchádzania dodržaná aj voči občanom, ktorí sa zúčastňujú prijímacieho konania do štátnej služby. V prípade diskriminácie sa musí preukázať existencia neodôvodneného rozdielného zaobchádzania na základe zakázaných diskriminačných dôvodov. Požiadavka, aby žalujúca strana musela preukázať, že bola

diskriminovaná práve a výlučne z určitého dôvodu, a nie z iného dôvodu, je však celkom zjavne nesplniteľná, lebo preukázať motiváciu (pohnútku) žalovanej strany je z povahy veci vylúčené (nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. Pl. ÚS 37/04 z 26.04.2006). Práve preto podľa § 11 ods. 2 antidiskriminačného zákona postačuje oznámiť konajúcemu súdu skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. Podľa tohto ustanovenia antidiskriminačného zákona, ktoré je možné cez § 2a ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. v spojení s § 6 ods. 2 písm. a) antidiskriminačného zákona aplikovať aj na prístup k funkcii či služobnému pomeru v štátnej službe príslušníka PZ, je žalovaný povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania z niektorých zo zákonom aprotobovaných diskriminačných dôvodov došlo.

8. Správny súd v tomto smere skonštatoval, že v žalobe a ani jej doplneniach žalobca neuviedol žiadny diskriminačný dôvod, na základe ktorého s ním malo byť odlišne zaobchádzané v rozpore so zákonom. Neuviedol ani žiadne iné prípady odlišného zaobchádzania s inou osobami v rovnakom postavení (t. j. s osobami, ktoré spĺňajú podmienky na prijatie do služby). Zároveň žalobca nepredložil žiadny dôkaz o svojom tvrdení o nedodržaní zásady rovnakého zaobchádzania a takýto dôkaz ani nenavrhol vykonať. V tejto časti preto žalobca neunesol bremeno tvrdenia a správny súd považuje námietku porušenia zásady rovnakého zaobchádzania za nedôvodnú.

9. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej tiež ako „sťažovateľ“) z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Žiadal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správne mu súdu na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci, pričom bude zohľadnený kompletný administratívny spis a všetky relevantné dôkazy. Navrhol nariadiť pojednávanie vo veci, kde by sa cit. „osobne rád k napádanému rozhodnutiu vyjadril“.

10. Sťažovateľ namietal nezákonnosť postupu správneho súdu, keď konal bez administratívneho spisu, ktorý by obsahoval všetky dokumenty a informácie nevyhnutné pre posúdenie zákonnosti správneho rozhodnutia. Podľa sťažovateľa bez tohto spisu nie je možné overiť, či správny orgán postupoval v súlade so zákonom a či jeho rozhodnutie bolo odôvodnené a opodstatnené. Administratívny spis mohol obsahovať aj ďalšie skutočnosti, než tie, ktoré uvádza žalobca a práve z týchto skutočností mohlo vyplývať napr. aj diskriminačné konanie správneho orgánu. Tarchu z nepredloženia administratívneho spisu tak správny súd preniesol na žalobcu.

11. Podľa sťažovateľa tým, že rozhodnutie o neprijatí do služobného pomeru v PZ Slovenskej republiky neobsahovalo formálne náležitosti ako sú výrok, odôvodnenie a poučenie, sú vyvolané pochybnosti o transparentnosti výberového procesu a nedáva účastníkovi konania možnosť dozvedieť sa dôvody svojho neprijatia, prípadne sa s nimi aj stotožniť. Rozhodnutie o neprijatí je tak v celom rozsahu arbitrárne a nepreskúmateľné.

12. Sťažovateľ považuje za účelové skartovanie administratívneho spisu žalovaným, ktorý vedel o prebiehajúcom súdnom konaní o preskúmanie jeho rozhodnutia. Žalovaný sa tak chcel vyhnúť prieskumu rozhodnutia. Sťažovateľ tento jeho postup považuje za vážne porušenie jeho práv ako účastníka konania. Správny súd tento postup žalovaného legitimizoval, čím odňal sťažovateľovi možnosť konať pred súdom. Takýto stav je nepripustný v demokratickom a právnom štáte, lebo umožňuje správny orgán vyhnúť sa prieskumu rozhodnutí skartáciou administratívnych spisov. Takýto postup je v rozpore so zásadami právneho štátu a spravodlivosti, lebo znemožňuje účastníkom konania brániť svoje práva a narúša dôveru v spravodlivosť súdneho konania.

13. Sťažovateľ namietal, že sa správny súd nevysporiadal s právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/165/2012 zo dňa 07.12.2016, ktorý skonštatoval, že oznámenie PZ musí mať štatút rozhodnutia s výrokom, odôvodnením a poučením. Tým, že ho správny súd pri rozhodovaní nechal do úvahy, hoci je súčasťou súdneho spisu a ani svoje konanie v tejto časti nijako nevyhodnotil, došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Žalovaný sa k obsahu kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 04.11.2024. Podľa žalovaného správny súd rozhodol zákonne, keď žalobu zamietol. Navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť v plnom rozsahu.

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a dôvodmi kasačnej sťažnosti, ktorými bol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP), zistil, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 15 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. v znení účinnom ku dňu vydania preskúmaného opatrenia (01.04.2011) prijímacie konanie sa končí vydaním rozhodnutia o prijatí do služobného pomeru, späťvzatím žiadosti o prijatie alebo zamietnutím žiadosti o prijatie bez zdôvodnenia. Prijímacie konanie sa skončí aj v prípade úmrtia občana.

16. V prejednávanej veci bolo predmetom súdneho prieskumu opatrenie žalovaného zo dňa 01.04.2011, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave podľa § 15 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. žiadosť žalobcu o prijatie do služobného pomeru príslušníka Policajného zboru zamietol bez zdôvodnenia a končí so žalobcom prijímacie konanie. Žalobca v správnej žalobe všeobecne namietal nezákonnosť postupu žalovaného, v dôsledku ktorého malo dôjsť k porušeniu jeho práva byť príslušníkom PZ, pričom mala byť zároveň bližšie nešpecifikovaným spôsobom nedodržaná zásada rovnakého zaobchádzania. Preskúmané opatrenie tvorilo prílohu správnej žaloby. Žalobca podal správnu žalobu v roku 2011 a žalovaný súvisiaci administratívny spis skartoval v roku 2017.

17. Správny súd posúdil zamietnutie žiadosti o prijatie do služobného pomeru ako opatrenie a mal za to, že nepredloženie administratívneho spisu žalovaným v rozsahu uplatnených žalobných bodov nespôsobuje prekážku riadneho preskúmania napadnutého opatrenia a postupu predchádzajúceho jeho vydaniu. Kasačný súd sa s právnym názorom správneho súdu v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň poukazuje.

18. Kasačný súd konštatuje, že Správny súdny poriadok, na rozdiel zrušeného Občianskeho súdneho poriadku, explicitne neupravuje ako zrušovací dôvod rozhodnutia orgánu verejnej správy jeho nepreskúmateľnosť pre neúplnosť spisov alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Uvedené však neznamena, že správny súd nemôže pristúpiť k zrušeniu správnu žalobou napadnutého rozhodnutia aj z tohto dôvodu. Zrušenie rozhodnutia z tohto dôvodu možno v režime Správneho súdneho poriadku podradiť pod zrušovací dôvod plynúci z § 191 ods. 1 písm. d) SSP (nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov), prípadne z § 191 ods. 1 písm. f) SSP (skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu), avšak samotné zrušenie napadnutého rozhodnutia pre nepredloženie administratívneho spisu, respektíve niektorej jeho podstatnej časti, možno chápať ako ultima ratio. Ak správny orgán administratívny spis nepredloží (napr. pretože s ním fyzicky nedisponuje), podľa konkrétnych okolností prípadu a zásadne v medziach žalobných bodov bude pripadať do úvahy dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, ak nebude možné zákonnosť rozhodnutia (opatrenia) posúdiť z ostatného spisového materiálu (obdobne rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 6Ssk/28/2023).

19. Kasačný súd konštatuje, že pri vyhodnocovaní tejto prípadnej vady správny súd úplne správne prihliadol na pre túto vec rozhodujúce špecifické skutočnosti. Prvou takou skutočnosťou bolo, že v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. je prijatie štátneho občana Slovenskej republiky do štátnej služby príslušníka PZ fakultatívne i v prípade splnenia všetkých zákonných podmienok prijatia, pričom prijímacie konanie sa v zmysle § 15 ods. 6 cit. zákona môže skončiť aj vydaním opatrenia - zamietnutím žiadosti o prijatie bez odôvodnenia. Samotné opatrenie bolo súčasťou súdneho spisu. Ďalej správny súd správne prihliadol na ďalšiu rozhodujúcu skutočnosť, a to, že žalobca v správnej žalobe nevzniesol žiadne konkrétne námietky k priebehu a výsledku prijímacieho konania (okrem prostého nesúhlasu s neprijatím), ani neuviedol žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné usudzovať, že došlo k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania z niektorých zo zákonom predpokladaných diskriminačných dôvodov. Kasačný súd zdôrazňuje, že sa jedná o všeobecnú správnu žalobu, v ktorej je žalobca povinný uviesť konkrétne žalobné body, ktorými je správny súd viazaný (§ 134 ods. 1 SSP). Preto správny súd nepochybil, keď opatrenie vydané žalovaným s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu aj pri absencii administratívneho spisu meritórne preskúmal a v medziach žalobných bodov ho vyhodnotil ako zákonné.

20. Námietku sťažovateľa, že z administratívneho spisu mohli vyplývať iné skutočnosti, než ktoré namietal a z nich mohlo vyplývať napr. aj diskriminačné konanie žalovaného, kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Ako bolo vyššie uvedené, správny súd je v zmysle § 134 ods. 1 SSP viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, nie je oprávnený za žalobcu vyhľadávať dôvody nezákonnosti, konkrétne žalobné body musia byť v zmysle § 182 ods. 1 písm. e) SSP zrejmé zo správnej žaloby a v zmysle § 183 SSP žalobca môže rozširovať alebo dopĺňať správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby. Tu treba zdôrazniť, že v lehote na podanie správnej žaloby administratívny spis existoval a nič nebránilo žalobcovi sa s ním kompletne oboznámiť a - vyhodnotiac všetky informácie vyplývajúce z neho - podať kvalifikovanú správnu žalobu s dostatočne konkrétnymi žalobnými bodmi. Žalobca, hoci túto možnosť zjavne mal, správnu žalobu formuloval vyslovene všeobecne až hypoteticky, a to napriek tomu, že nebol ničím pri oboznamovaní sa s administratívnym spisom obmedzený. Pre nastolenie žalobných bodov je rozhodujúci práve čas 2 mesiacov od doručenia preskúmaného opatrenia, v ktorom je možno žalobné body súdu predkladať - v tomto čase evidentne bol administratívny spis žalobcovi k dispozícii. Jeho právo na podanie kvalifikovanej správnej žaloby tak nebolo ničím obmedzené. Po uplynutí tejto lehoty ani žalobca a už toľž nie správny súd nemohli predkladať či prihliadať na nové námietky, ako sa to snaží navodzovať žalobca v kasačnej sťažnosti. Z týchto okolností prípadu nemožno prisvedčiť sťažnostnej námietke sťažovateľa o odňatí možnosti konať pred súdom ani o účelovej skartácii administratívneho spisu žalovaným, aby sa vyhol súdnemu prieskumu.

21. K námietke sťažovateľa, že opatrenie nemá náležitosti rozhodnutia a v dôsledku toho je arbitrárne a nepreskúmateľné, kasačný súd konštatuje, že hoci sťažovateľ mal preskúmané opatrenie k dispozícii, v správnom súdnom konaní takúto konkrétnu námietku nevzniesol a uplatnil ju až v kasačnom konaní. Preto správny súd nemal dôvod sa ňou zaoberať. V kasačnom konaní ide o novú námietku, ktorú podľa § 441 SSP nie je možné uplatniť. Preto len obiter dictum kasačný súd poznamenáva, že tu nie je predmetom prieskumu rozhodnutie, ale opatrenie (správny akt orgánu verejnej správy odlišný od rozhodnutia, nepomenovaný ako rozhodnutie a nepovažovaný osobitným predpisom za rozhodnutie), preto náležitosti rozhodnutia správne neobsahuje, pričom z. č. 73/1998 Z. z. výslovne uvádza, že neobsahuje ani odôvodnenie.

22. Kasačný súd ako nedôvodnú vyhodnotil námietku sťažovateľa, že sa správny súd nevysporiadal s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4Sp/165/2012 zo dňa 07.12.2016. Kasačný súd konštatuje, že predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo rozhodnutie Centra právnej pomoci, kancelária Bratislava zo dňa 25.10.2012, ktorým sťažovateľovi nebol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci v tu prejednávanvej veci z dôvodu zrejmej bezúspešnosti sporu. Krajský súd nerozhodoval o zákonnosti zamietnutia žiadosti o prijatie do služobného pomeru, preto správny súd nemal dôvod sa s jeho odôvodnením osobitne vysporiadať.

23. Napokon sa kasačný súd vyjadruje k požiadavke sťažovateľa o nariadenie pojednávania pred kasačným súdom. Podľa § 455 SSP kasačný súd rozhoduje spravidla bez pojednávania, ktoré však môže nariadiť, ak to považuje za potrebné. Potrebnosť pojednávania v kasačnej veci je v zásade predmetom voľnej úvahy kasačného súdu. Kasačný súd môže nariadiť pojednávanie napríklad vtedy, ak predmetom konania je vec širšieho verejného záujmu alebo potreba objasniť zásadné právne otázky, ktoré môžu mať význam aj v ďalších právnych veciach prejednávaných kasačným súdom alebo správnymi súdmi. Na nariadenie pojednávania v kasačnej veci zásadne nie je právny nárok. V tu prerokúvanvej veci kasačný súd nepovažuje nariadenie pojednávania za potrebné. Riešená problematika, osobitne s prihliadnutím na nekonkrétnosť žalobných námietok, nevykazuje osobitnú zložitosť, pričom sťažovateľ mal možnosť sa v dostatočnom rozsahu vyjadriť k preskúmanému opatreniu v správnom súdnom konaní ako aj k napadnutému rozsudku v konaní pred kasačným súdom.

24. Kasačný súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že v tu prejednávanvej veci prihliadol na jej osobitosti (najmä povahu opatrenia bez odôvodnenia a nekonkrétnosť žalobných bodov), avšak nemožno vylúčiť, že za iných okolností by bolo nepredloženie administratívneho spisu dôvodom na zrušenie preskúmaného aktu. Preto je potrebné dôrazne upozorniť žalovaného, že v zmysle § 102 SSP je jeho povinnosťou na požiadanie správneho súdu v určenej lehote predložiť riadne vedený administratívny spis.

25. Po vyhodnotení dôvodov kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku dospel kasačný súd k názoru, že námietky sťažovateľa neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu ani opatrenia žalovaného a preto tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Kasačný súd nezistil v konaní pred správnym súdom také skutočnosti, ktoré by mali svedčiť o porušení práva sťažovateľa na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Samotná skutočnosť, že sa sťažovateľ nestotožnil s právnym názorom správneho súdu, nie je dôvodom na zrušenie rozsudku správneho súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

26. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný bol v tomto konaní úspešný, avšak súd mu náhradu trov konania nepriznal, pretože neboli splnené podmienky aplikácie § 168. Sťažovateľ ako neúspešný účastník kasačného konania nemá právo na náhradu jeho trov (§ 167 ods. 1 a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.